

Отже, ефективне функціонування торговельних мереж у складних економічних умовах залежить від їхньої здатності швидко адаптуватися, раціонально управляти ресурсами, впроваджувати технологічні рішення та зберігати орієнтацію на потреби клієнтів, що в сукупності забезпечує не лише стабільність у кризовий період, а й формує основу для подальшого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Зайцева Н. В., Яковенко В. С. Консолідація даних у бізнес-аналізі діяльності підприємств. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Випуск № 8. С. 1222-1228. URL: <http://global-national.in.ua/issue-8-2015>.
2. Козікова А. С., Пічугіна М. А. Управління ризиками та стійкість ланцюгів поставок у кризові період. Міжнародна науково-практична конференція «Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи». URL: <https://confmanagement-proc.kpi.ua/article/view/303952>.
3. Тренди рітейлу 2022. End-To-End Retail & Wholesale Digital Transformation > Consulting for Retail. URL: <https://www.c4r.eu/ukr/blog/trendy-riteyla/trendy-riteyla-2022/>.
4. Яковенко В. С. Стартап-підприємництво як прояв креативної економіки. Актуальні аспекти розвитку суб'єктів підприємництва в умовах глобальної економіки: колект. моногр. за заг. ред. Т. В. Гринько. Дніпро: Біла К. О., 2021. С. 225-237.
5. Яковенко В. С., Ткаліч Д. К. Особливості механізму управління інноваційними процесами підприємства. *Бізнес Інформ*. 2022. № 12. С.93-98. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2022-12-93-98>.

Потап М. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

МЕХАНІЗМИ АДАПТАЦІЇ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ РИНКОВОЇ ТУРБУЛЕНТНОСТІ

В умовах глобальних викликів, воєнних дій та дефіциту ресурсів, стратегічне управління інвестиційною привабливістю стає визначальним фактором життєздатності бізнесу. Адаптивна інвестиційна політика в періоди високої турбулентності не лише забезпечує стабільність, а й формує базу для майбутнього розвитку.

Сама по собі інвестиційна привабливість є результатом комплексної оцінки фінансового та організаційного потенціалу підприємства, що визначає його здатність ефективно оперувати залученим капіталом [1]. На цей показник

впливає розгалужена система факторів: від географічного розташування до якості корпоративного управління. Особливе значення для потенційних партнерів мають ринкові позиції, впізнаваність бренду, показники ліквідності та загальна прибутковість [2]. Саме системна взаємодія цих компонентів формує остаточне рішення інвестора щодо доцільності вкладень.

Висока турбулентність, зумовлена воєнними ризиками та фінансовою нестабільністю, ускладнює прогнозування доходів і процеси капіталізації. У таких умовах зміцнення інвестиційної привабливості стає стратегічним запобіжником, що дозволяє бізнесу зберігати конкурентоспроможність та залучати необхідне фінансування навіть у кризові періоди. Для формування об'єктивного інвестиційного профілю доцільно використовувати інтегрований аналітичний метод. Поєднання аналізу рентабельності з оцінкою інвестиційних ризиків та ринкової вартості бізнесу дозволяє отримати найбільш точну картину стану підприємства [3]. Реалізація такої аналітичної моделі має базуватися на принципах інноваційного менеджменту, зокрема адаптивності, ієрархічності управлінських рішень та чіткому розумінні потреб цільової аудиторії інвесторів [4]. Для комплексного зміцнення ринкових позицій підприємства в умовах нестабільності було сформовано систему заходів, розподілену за ключовими напрямками впливу [5].

По-перше, фінансовий аспект передбачає перехід до моделі жорсткого управління витратами та підтримку високого рівня ліквідності. У періоди інфляційних стрибків особливого значення набуває постійний аудит ціноутворення та оптимізація витрат на сировину, що дозволяє втримати рентабельність бізнесу.

По-друге, важливим є технологічне оновлення з акцентом на екологічність. Зокрема, розвиток власної енергогенерації та енергоефективних систем дозволяє мінімізувати залежність від зовнішніх мереж. Хоча вітчизняний сектор сонячної енергетики зараз переживає складні часи, для іноземного капіталу наявність автономних джерел енергії на підприємстві є ознакою низьких операційних ризиків [6].

По-третє, управлінська складова має базуватися на капіталізації репутації. Це досягається через розвиток професійних компетенцій персоналу та

впровадження відкритих інформаційних систем, які роблять бізнес зрозумілим для зовнішнього інвестора.

У висновку варто зазначити, що в сучасних умовах нестабільності неможливо підвищити інвестиційну привабливість лише одним методом. Це завдання потребує поєднання зусиль у різних сферах: від фінансів до екології та управління персоналом. Якщо підприємство буде комплексно впроваджувати запропоновані фінансові, екологічні та управлінські заходи, воно зможе набагато швидше пристосуватися до сьогоденних складних викликів. Більше того, така активна позиція допоможе створити прозору та зрозумілу репутацію для міжнародних партнерів. Це стане надійним фундаментом для залучення іноземних інвестицій, які будуть критично необхідними для успішного відновлення української економіки в майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Китайчук Т. Інвестиційна привабливість: теоретичний аналіз та впливові фактори. *Економіка та суспільство*. 2023. № 54. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-54-65>.
2. Дзеніс В. О., Дзеніс О. О., Шестакова О. А. Міжнародна інвестиційна привабливість підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2017. Вип. 5. С. 135-140. URL: <http://www.repository.hneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/16531>.
3. Погребняк А. Ю., Лопатюк В. С. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства. *Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. 2023. № 26. С. 79-83. <https://doi.org/10.20535/2307-5651.26.2023.287411>.
4. Яковенко В. С., Ткаліч Д. К. Особливості механізму управління інноваційними процесами підприємства. *Бізнес Інформ*. 2022. № 12. С. 93-98. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2022-12-93-98>.
5. Науменко О. В. Напрями підвищення інвестиційної привабливості підприємства метою його розвитку. *Управління розвитком*. 2013. № 21. С. 21-23 URL: <http://www.repository.hneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/4867>.
6. Яковенко В. С., Гаркуша В. В. Тенденції розвитку ринку генерації сонячної енергетики України. *Бізнес-Інформ*. 2021. № 4, С. 114-119. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-4-114-119>.